

Sedda posle fa mitte kaua weel, et marahwas,
nenda kui Somegi rahwas mitmes paikus meie
maal keifide hingede pával suurt sõmaaega wal-
mistasid, keik sugurwössa hinged, mis siit ilmast
lahkunud, eßimesse kukkelaulo aial piddule tarvi-
tasid ja nimme kaupa tuppera kutsusid. Perrerahwas
isße läksid sõmatoast eht saunast, kus laud olli eh-
hitud, wålja. Kui kük teist forda laulis, siis per-
remees passus neid jälle omma koid minna, agga
mitte rukki orrafse peále astuda eggattemma juri-
riffuda. Kui arwasid, et hinged rogadest suggugi
ollid sõnud, siis ollid wágga rõomsad; agga kui
ei ühtegi, siis kardeti õnsal hingedel pahha meelt
neist ollewad. Pärrast läksid siis õiged sõjad fal-
lale ning waagnad ja tobid said veagi tühjakś.
Urwago nüüd moõstlik innimenne isße, kuid a ühbed
hinged eht waimud weel innimeste kõmbel woi-
wad súia ebf juu!

Rakš Marti páwa on, teine on:

Martin Lutter,
talve suu 10mal pával. Se on meie usso falli
õppetaja Lutterusse mállestusseksest seátud, kes Jumi-
mala sannast, nüüd ennam kui 300 aastat, sedda
õiget selget riistiuko jälle ülleswöttiis. Temmast
ollemme 1831 aasta tähtramatus monda selletanud,
ja pühbitseme igga aasta fa õige usso ülleswöbt-
missee Pühha. Teine on:

Martin Piisrop,

kohhe 11mal pával. Sesinnane olli 316 aastal
Ungri maal sündinud, mis nüüd Austela feisri
wallitsusse al seisab. Martin olli paggana usku
sündinud ja eßialgo sõawäe tenistusses, ning
paistis ta siis jo teiste ees omma helde mele ja
wagga ello kombette polest wålja.

Prantsusi maal, kus ta wäega seisis, läksis
ennast rištida, lõi wäetenistussest lahti, ja ellas
tük aega seál maal, innimeste seltsist kõrmale hoi-
des; wimaks läks ta seál ühhe floostrisse. Pär-
rast läks omma sündimisse male taggasj, põris
omma emma ristiuso pole ja kannatas seál mon-
da kiustust. Sealt läks jälle Prantsusi male,
kus tedda aastal 374 piiskoppiks seati. Omma
piiskoppi üllevaatmisse pires ehitas ta ühhe
kuulsa floostri, kus 80 munika sees ellasid, ja surri
ta isße senna, aastal 400.

Marti páaw olli ennemuiste mitne made sees
üks prassimisse ja kange jomisse páaw, ja sisid
mamehbed preestrile sel pával numatud lindo,
piddo tarvis. Sest siis ta se pruuk já nud, et
liggemast ülle riştirahwa maid, Marti pával han-
ne lihha súakse. Marti pával weelgi monnes
paikas meie maal Martissantid, eht sandimartid
joekswad, keiksgugu narri tembus prukiwad ja
andi ennestele forjawad.